

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Fazekas Tamás ügyvéd (címe) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a dr. Tálosi Adrienn ügyvéd (címe) által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe) I. rendű és a II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe) II. rendű alperesek ellen sajtó-helyreigazítás iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2019. június 2. napján kelt 27.P.21.461/2019/4. számú ítélete ellen az I. és II. rendű alperesek részéről 5. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését megváltoztatja és mellőzi az I. rendű alperes arra vonatkozó kötelezését, hogy az ... internetes portál főoldalán, az eredeti megjelenéssel azonos módon, 24 óra időtartamban önálló hírként tegye közzé azt a közleményt, hogy „Helyreigazítás a „...” címmel megjelent cikkhez”.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Megállapítja, hogy az ügyben felmerült 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az I. rendű alperest, hogy az általa szerkesztett ... internetes portálon 5 napon belül egyrészt a főoldalon, az eredeti megjelenéssel azonos módon, 24 óra időtartamban önálló hírként tegye közzé azt a közleményt, hogy „Helyreigazítás a „...” címmel megjelent cikkhez”, másrészt a ...-án „...” címmel megjelent cikkbe ágyazva, annak elején, a cikk elérhetőségének idejére, de legalább 30 napig az alábbi helyreigazító közleményt tegye közzé, oly módon, hogy a címlapon megjelentetett hírből a helyreigazítást tartalmazó cikk közvetlenül elérhető legyen:

„Helyreigazítás:

Cikkünkben valótlanul állítottuk, hogy a szexuális erőszak elkövetésével gyanúsított ... személy a felperes neve jogi segítségnyújtása miatt maradhatott Magyarországon. A valóság ezzel szemben az, hogy a cikkben megnevezett személy azért tartózkodhatott Magyarországon, mert a Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal oltalmazottként ismerte el.”

Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Kötelezte a II. rendű alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 100.000 forint perköltséget, valamint külön felhívásra a Magyar Államnak 36.000 forint meg nem fizetett illetéket.

Ítéletének indokolásában hivatkozott Magyarország Alaptörvényének IX. cikkére, a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 12. § (1) bekezdésére, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 495. § (1) bekezdésére és 496. § (1) és (3) bekezdéseire, valamint a PK 14. számú állásfoglalás I. pontjára.

Ítélete tényállásában megállapította, hogy az I. rendű alperes által szerkesztett és a II. rendű alperes által kiadott ... internetes portál ... napján „...” címmel jelentetett meg cikket, melyben - többek között - azt közölte, hogy a hazai ...-hálózat egyik legmarkánsabb szereplője, a **felperes neve** 2017-ben adott jogi segítségnyújtása miatt maradhatott az országban ..., aki egy magyar lányt megerőszakolt ...-én hajnalban.

Kiemelte, hogy a cikkben hivatkozott ... nemzetiségű személy, ..., a Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal ... Igazgatóságának ... szám alatti, oltalmazottkénti elismerése iránti eljárásában már azt megelőzően oltalmazotti státuszt kapott, hogy a felperes kapcsolatba léphetett volna vele. Így jogi segítségnyújtásra a felperes részéről nem került sor, ezért valótlan tényállításnak minősült a cikk ezen közlése és az, hogy a felperes „valamiféle kapcsolatban” állt a Magyarországon oltalmazotti státuszú ... személlyel.

Kifejtette, hogy a bizonyítási teher általános szabálya szerint a sajtóperben az alperesnek kell bizonyítania tényállítását akkor is, ha más személy, vagy más sajtószerv közlésein alapul a híradása. Azonban a cikkben nem volt hivatkozás arra, hogy a közlés a ... szövivő sajtótájékoztatóján elhangzottakról való tájékoztatás lett volna és nem volt megállapítható, hogy kitől, mi hangzott el a sajtótájékoztatón, valamint az alperesi szerkesztőség nem biztosított lehetőséget a felperesnek válaszadásra. Ezért az Alkotmánybíróság 34/2017. (XII. 11.) AB határozata alapján a médiatartalom-szolgáltató sajtószabadság által védett alkotmányos küldetésének teljesítése sem volt megállapítható, a valótlan tényállítás helyreigazítása iránti kérelem alapos volt.

A helyreigazítás módja és tartalma körében arra mutatott rá, hogy a valóság közzétételére csak abban az esetben kerülhetett sor, amennyiben az a helyreigazításhoz képest többlettartalmat hordoz, mert nincs helye a helyreigazítás tartalmi megismétlésének, így annak, hogy az ... személy Magyarországon maradásához a felperesnek semmi köze nincs. Ugyanakkor többletinformáció volt a perbeli esetben az, hogy a cikkben szereplő állampolgár kifejezetten a magyar hatóság, a Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal eljárásában nyert oltalmazotti státuszt. Nem pusztán az volt megállapítható, hogy a felperes nem segítette hozzá az ... személyt ahhoz, hogy Magyarországon maradhasson, hanem az is, hogy az ennek megítélésére hivatott magyar hatóság eljárása következtében került erre sor.

Megalapozottnak találta a helyreigazítás közzétételének módjára vonatkozó módosított kérelmet, és arra kötelezte az I. rendű alperest, hogy egyrészt a főoldalon önálló hírként, másrészt pedig a cikkbe ágyazva jelentesse meg a helyreigazítást, mert a helyreigazító közlemény közlés módjának igazodnia kell a sérelmezett sajtóközléshez. A cikkbe ágyazott helyreigazító közlemény közlésén túlmenően szükségesnek találta, hogy a helyreigazítás ténye önálló hírként a főoldalon is megjelentetésre kerüljön, amely alkalmat ad arra, hogy a helyreigazító közlemény eljusson ugyanabba az olvasói közegbe, mint a sérelmezett közléseket hordozó cikk. Indokolása szerint, az eredeti cikket elolvasók

jellemzően nem fogják a cikket újra olvasni, így, ha a helyreigazítás csak a cikkbe ágyazott közleményben kerül megjelentetésre, úgy arról éppen azok nem szereznek tudomást, akikhez a valótlannak bizonyuló állítások eljutottak.

A perköltség megfizetésére a Pp. 499. § (1) bekezdésében foglaltak alapján kötelezte az ... internetes újság kiadóját, a II. rendű alperest, figyelemmel a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésére és 15. § (3) bekezdésére.

Az elsőfokú ítélettel szemben az alperesek terjesztettek elő fellebbezést, melyben annak a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján történő megváltoztatását, a közlemény kezdőoldalon történő 24 órán keresztüli közzétételére kötelező rendelkezés - „egyrészt a főoldalon az eredeti megjelenéssel azonos módon, 24 óra időtartamban önálló hírként tegye közzé azt a közleményt, hogy „Helyreigazítás a „...” címmel megjelent cikkhez” - mellőzését kérték.

A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp. 369. § (3) bekezdés c) és d) pontjaira alapították.

Előadták, hogy a felperes kereseti kérelmében csupán a cikkbe ágyazva kérte a helyreigazító közlemény közzétételét, amelyhez a bíróság a Pp. 496. § (4) bekezdés a) pontja, valamint a Pp. 500. § (2) bekezdés g) pontja alapján kötve van, figyelemmel a Pp. 2. § (2) bekezdésére.

Perköltség iránti igényt nem érvényesítettek, ügyvédi munkadíjukat nem számították fel.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását, a fellebbezés elutasítását, valamint 30.000 forint ügyvédi munkadíja megfizetésére kötelezését kérte a Pp. 383. § (1) bekezdése alapján.

Előadta, hogy a bíróság nincs kötve a sajtó-helyreigazítási perben a helyreigazítás tartalmára és közzétételi módjára vonatkozó kérelmekhez, azt szabadon határozhatja meg. Hivatkozott arra, hogy a Pp. 2. § (2) bekezdése nem mondja ki a kereset megváltoztathatatlanságát. A helyreigazítás módjával kapcsolatban csupán a bíróság figyelmébe ajánlott - a perfelvételi szakban - a helyreigazítás módjával kapcsolatos eltérő lehetőséget, amely nem tartozott a Pp. 7. § (1) bekezdésében meghatározott keresetváltoztatás esetköreibe, ugyanis nem adott elő új, vagy eltérő tényt, nem kért más tartalmú helyreigazítást, nem tett új jogállítást, valamint nem adott elő új jogi érvelést sem. Vitatta a Pp. 369. § (3) bekezdés c) pontjára alapított alperesi fellebbezési jogkör gyakorlásnak lehetőségét, mert az alperesek nem indokolták meg ezen kérelmüket, nem jelölték meg, mely tények minősítése, vagy mely következtetések levonása volt téves.

A fellebbezés alapos.

A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 380. §-ában megjelölt, az elsőfokú ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére okot adó körülményt nem észlelt, ilyen körülményre egyébként a fellebbező alperesek sem hivatkoztak. A másodfokú bíróság ezért a Pp. 383. § (1) bekezdésének megfelelően az ügy érdemében határozott - a Pp. 370. § (1) bekezdése szerint felülbírálati jogkörét az erre irányuló fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között gyakorolva - az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján az alábbiak alapján megváltoztatta.

Az elsőfokú bíróság helytállóan, a jogvitában alkalmazandó jogszabályi rendelkezéseket teljeskörűen ismertette, ezért ezekre a másodfokú bíróság csupán visszaüt.

A felperes által sérelmezett kijelentés figyelemfelhívó szándékkal az internetes portál nyitó oldalán is megjelent és a portálon a főoldali címre rákattintva elérhetővé vált a portál egy rovatában a teljes írás. Azonban a sérelmet szenvedett felperes kereseti kérelmében a helyreigazítás figyelemfelhívó tényének megjelenítését a főoldalon nem kérte, csak a helyreigazítás teljes terjedelemben történő közzétételét magánál a cikknél.

A Pp. 500. § (2) bekezdés g) pontja alapján a sajtó-helyreigazítási perben nincs helye a keresetváltoztatásnak, mivel az előzetes eljárásban (Pp. 495. §) igényelt helyreigazítás a kereset alapja. A bíróság a rendelkezési elv Pp. 2. § (2) bekezdésében rögzített alapelve alapján a felek által előterjesztett kérelmekhez kötve van. A sajtó-helyreigazítási perben a keresetlevél Pp. 496. § (4) bekezdése szerint meghatározott tartalma köti a bíróságot, a Pp. 342. § (1) bekezdése alapján az érdemi döntés nem terjedhet túl a kereseti kérelmen. A Pp. 7. § (1) bekezdés 12. pont c) alpontja szerint keresetváltoztatás, ha a fél a keresetlevelében írt kérelméhez képest a kérelem, illetve annak valamely részeösszepszerűségét, tartalmát megváltoztatja, vagy további kérelmet terjeszt elő. A felperes a 2019. június 21. napján megtartott tárgyaláson a 4. sorszámú jegyzőkönyvben a helyreigazítás közzétételének tartalmát érdemben változtatta meg, amikor a keresetét megváltoztatva a főoldal jobb sarkában, a megjelenéssel azonos betűmérettel és betűtípussal 24 órán át kérte megjelentetni a helyreigazítás tényét tartalmazó hiperlinket.

A bíróság, amennyiben a közzétenni kért nyilatkozat nem megfelelő - ezt a közlési módot mellőzve - a helyreigazító közlemény szövegét állapíthatja meg szabadon, az érvényesített jog tartalmi körén belül másként határozva meg azt (PK 15. számú állásfoglalás I. pont). Azonban a felperes nem a közzététel módjára vonatkozó kérelmét pontosította az elsőfokú eljárásban, hanem a Pp. 7. § (1) bekezdés 12. pont c) pontja szerint minősülő és a Pp. 500. § (2) bekezdés g) pontja szerint tilalmazott keresetváltoztatásra vonatkozó nyilatkozatot tett.

Az alperesek fellebbezése eredményre vezetett, azonban a fellebbezési eljárásban pervesztes felperes az Itv. 5. § (1) bekezdés d) pontja alapján illetékmentes, így a személyek polgári jogi védelmével kapcsolatos perekben érvényesülő tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontja és 46. § (1) bekezdése alapján számított 48.000 forint összegű fellebbezési eljárási illeték viselésére nem kötelezhető.

Mivel a másodfokú döntés eredményeként nem változott meg a pernyertesség, pervesztesség aránya, így az elsőfokú perköltség viselésére vonatkozó rendelkezést a Fővárosi Ítéltábla nem érintette.

A másodfokú eljárásban az alperes költségigényt nem érvényesített.

Budapest, 2019. november 14.

. Hercsik Zita s.k.
a tanács elnöke

Dr. Virág Csaba s.k.
előadó bíró

Dr. Kovács Éva s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő